

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Официални Документи](#) > [Bulgaria](#)

Официални документи

България

България

Член 24, параграф 1, буква а) - езици, на които държавата членка приема официалните документи, които трябва да бъдат представяни на нейните органи в съответствие с член 6, параграф 1, буква а)

Не се изисква превод, когато официалният документ е съставен на български език.

Член 24, параграф 1, буква б) - примерен списък на официалните документи, попадащи в обхвата на настоящия регламент

1. раждане - удостоверение за раждане, удостоверение за раждане при непълно осиновяване, препис-извлечение от акт за раждане, пълен препис от акт за раждане, заверено копие от акт за раждане;
2. смърт - препис-извлечение от акт за смърт, пълен препис от акт за смърт, заверено копие от акт за смърт, съдебно решение;
3. име - удостоверение за идентичност на лице с различни имена, съдебно решение;
4. брак, включително брачна дееспособност, и семейно положение - удостоверение за сключен граждански брак, препис-извлечение от акт за сключен граждански брак, пълен препис от акт за сключен граждански брак, заверено копие от акт за сключен граждански брак, удостоверение за сключване на брак от български гражданин в чужбина, удостоверение за семейно положение, удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца;
5. развод, законна раздяла или унищожаване на брака - съдебно решение, препис-извлечение от акт за сключен граждански брак, като в полето "Бележки" от образеца се посочва, че бракът е прекратен и датата, на която е прекратен;
6. произход - съдебно решение, удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца, удостоверение за съпруг/а и родствени връзки, Удостоверение за родените от майката деца;
7. осиновяване - съдебно решение, удостоверение за раждане (при непълно осиновяване), препис-извлечение от акт за раждане (при непълно осиновяване), пълен препис от акт за раждане (при непълно осиновяване), заверено копие от акт за раждане (при непълно осиновяване);
8. местоживеене и/или местопребиваване - удостоверение за постоянен адрес, удостоверение за настоящ адрес, удостоверение за промени на постоянен адрес, удостоверение за промени на настоящ адрес;
9. гражданство - удостоверение за наличие на българско гражданство, удостоверение за получаване на българско гражданство;
10. липса на съдебно минало - свидетелство за съдимост, удостоверяващо, че лицето не е осъждано (Образец 1 от Приложение № 2 към чл. 45, ал. 1 от Наредба № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост).

Член 24, параграф 1, буква в) - списък на официалните документи, към които могат да се приложат многоезични стандартни удостоверения като подходящо улеснение на превода

Приложение I може да бъде приложено към удостоверение за раждане, удостоверение за раждане при

непълно осиновяване и препис-извлечение от акт за раждане.

Приложение III може да бъде приложено към препис-извлечение от акт за смърт.

Приложение IV може да бъде приложено към удостоверение за сключен граждански брак и препис-извлечение от акт за сключен граждански брак.

Приложение V може да бъде приложено към удостоверение за сключване на брак от български гражданин в чужбина.

Приложение VI може да бъде приложено към удостоверение за семейно положение и към Удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца.

Приложение X може да бъде приложено към удостоверение за постоянен адрес и към удостоверение за настоящ адрес.

Приложение XI може да бъде приложено към свидетелство за съдимост, удостоверяващо, че лицето не е осъждано (Образец 1 от Приложение № 2 към чл. 45, ал. 1 от Наредба № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост).

Член 24, параграф 1, буква г) - списък на лицата, които са квалифицирани съгласно националното право да извършват заверени преводи, ако такива списъци съществуват

В България не се поддържа списък на лицата, които са квалифицирани съгласно националното право да извършват заверени преводи.

Член 24, параграф 1, буква д) - примерен списък на видовете органи, оправомощени по националното право да правят заверени копия

Заверени копия могат да правят органите, издали оригиналния документ.

Удостоверяване верността на преписи от официални документи може да се прави от нотариус или помощник-нотариус.

Удостоверяване верността на преписи от официални документи може да се прави от лица, които не са нотариуси, но могат да изпълнява нотариални функции само доколкото това е предвидено със закон.

Член 24, параграф 1, буква е) - информацията относно средствата, чрез които заверените преводи и заверените копия могат да бъдат идентифицирани

I. Относно средствата, чрез които заверените преводи могат да бъдат идентифицирани:

1. Характеристики на заверени преводи на български документи, извършени в Република България и предназначени за ползване в чужбина.

Министерството на външните работи на Република България е оправомощено да заверява подписа на преводача, положен в извършения от него превод на български документи, преведени на чужд език, предназначени да произведат действие на територията на чужда държава.

Тази заверка се извършва чрез поставяне на правоъгълен стикер, който съдържа информацията относно имената на преводача, място и дата на извършване на заверката, размер на платена такса, уникален идентификационен номер, подпис, печат и друга относима информация.

Преводите на документи са само в оригинал, едноцветно отпечатани на хартия формат А4. Всички страници на превода са номерирани и парафирани от преводача. Преводите са свързани по неделим начин с надлежно заверения и удостоверен преведен документ.

В края на превода задължително се изписва на български или на съответния чужд език следния текст: "Подписаният/ата ... удостоверявам верността на извършения от мен превод от ... език на ... език на приложения документ (описва се вида на документа и неговите атрибути - №, серия, дата, съдържащи се заверки и удостоверения). Преводът се състои от ... стр., преводач: (подпис)".

Имената и подписа на преводача се поставят непосредствено след края на текста без да се допуска да бъдат на отделна страница или да има празни полета.

Преводи, в които са допуснати поправки, заличавания, вмъквания и изтривания, са невалидни. Не се допуска наличие на елементи на национален флаг и герб.

2. Характеристики на заверени преводи на документи от български на чужд език и от чужд на български език, извършени извън територията на Република България.

Извън територията на Република България при преводи на документи и други книжа от български на чужд език и от чужд на български език подписът на преводача, положен в извършения от него превод, се заверява от дипломатическите и консулските представителства на Република България. Преводът се скрепява към оригинала на документа, като се поставя печат на дипломатическото/консулското представителство на три места по средата на скрепената част или в горния ъгъл на документа, който се прегъва така, че да захваща всички страници на документа и се подпечатва.

Тази заверка се извършва чрез поставяне на заверка подписа на преводача чрез поставяне върху документа на правоъгълен щемпел, който съдържа информация относно имената и длъжността на оправомощеното лице, направление заверката, място и дата на извършване на заверката, размер на платена такса, изходящ номер на консулската заверка, подпис, печат.

3. Характеристики на заверени преводи на чуждестранни документи, преведени на български език и предназначени за ползване в Република България.

Нотариусите в Република България на основание чл. 21а от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа имат право нотариално да удостоверяват подписа на преводача, положен в извършения от него превод на чуждестранни документи, преведени на български език и предназначени за ползване в Република България.

Тази заверка се извършва чрез поставяне на правоъгълен щемпел, който съдържа информация относно имената на преводача, място и дата на извършване на заверката, размер на платена такса, уникален регистрационен номер, подпис, печат и друга относима информация.

II. Относно средствата, чрез които заверените копия могат да бъдат идентифицирани:

1. В завереното копие се посочва, кой орган е заверил копието:

- чрез името и подписа на длъжностното лице и печата на органа;

- чрез надпис върху самото копие с името и подписа на нотариуса/помощник-нотариуса съгласно утвърден образец на щемпел (виж уведомлението по следващата точка).

2. За всяко удостоверяване верността на препис от официални документи издаващият орган прави съответно отбелязване в архива си.

Член 24, параграф 1, буква ж) - информация относно специфичните характеристики на заверените копия

При издаването на копия на актове за гражданско състояние върху копието задължително се вписват датата, на която е направено, и собствено и фамилно име на длъжностното лице по гражданското състояние, което го е направило. Длъжностното лице по гражданското състояние подписва документа и полага обикновен печат на общината.

За удостоверяване на верността на препис от официален документ от нотариус или помощник-нотариус му се представя оригинала на документа. Удостоверяването се извършва с надпис върху самото копие на документа с утвърден образец на щемпел съгласно Приложение № 6 към чл. 17 от Наредба № 32 от 29.01.1997 г. за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори.

■ Последна актуализация: 02/09/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.